

Νεκρολογία για Φώτη Ηλιάδη

Ο Φώτης Ηλιάδης γεννήθηκε το 1966 στη Θεσσαλονίκη και σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του ΑΠΘ από την οποία πήρε πτυχίο με τον εξαιρετο βαθμό 8 (οκτώ) το 1992.

Μετά την αποφοίτησή του υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία επί ένα έτος και εννέα μήνες και αφυπηρέτησε ως έφεδρος ανθυπίατρος. Ακολούθησε η υπηρεσία του ως αγροτικού ιατρού στο Ιατρείο του Αγίου Δημητρίου του νομού Πιερίας επί ενάμιση χρόνο. Παντρεύτηκε με την καρδιολόγο Φρόσω Ζιώγου. Καρπός του γάμου τους είναι ο εξαιρετος γιος του Σίμος, σήμερα 13 ετών.

Για την ειδικότητα Παθολογίας υπηρέτησε στην Παθολογική Κλινική του Νομαρχιακού Γενικού Νοσοκομείου Κατερίνης περίπου δύο χρόνια και στο Γενικό Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ στην Α' Προπαιδευτική Παθολογική Κλινική του ΑΠΘ επί τρία και πλέον χρόνια, όπου και συνδέθηκε επιστημονικά με τον αναπληρωτή καθηγητή κ. Μιλτιάδη Αλεβίζο και ασχολήθηκε ιδιαιτέρως με τη Διαβητολογία. Μετά τη λήψη της ειδικότητας της Παθολογίας εργάστηκε επί επτά έτη και οκτώ μήνες στην Α' Προπαιδευτική Παθολογική Κλινική ως άμισθος επιστημονικά συνεργαζόμενος. Κατά τον χρόνο αυτό, συμμετείχε ενεργά στη λειτουργία του Διαβητολογικού Ιατρείου της Κλινικής, το οποίο λειτουργούσε τρεις φορές την εβδομάδα και συνεπικουρούσε τον κ. Αλεβίζο σε όλες τις δραστηριότητες της κλινικής όσον αφορά τους φοιτητές αλλά και τους ασθενείς.

Το 2006 υποστήριξε τη διδακτορική του διατριβή (πήρε άριστα) η οποία είχε τίτλο «Επίδραση της φαρμακευτικής αγωγής στη λειτουργία των β-κυττάρων και στην αντίσταση στην ινσουλίνη σε ασθενείς με Σακχαρώδη Διαβήτη τύπου 2».

Ως καθηγητής διευθυντής της Α' Προπαιδευτικής Παθολογικής Κλινικής από το 2004 έως το 2008 είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω το άριστο ήθος του, τη βαθιά γνώση της Παθολογίας και της Διαβητολογίας καθώς και την ακάματη εργατικότητα του, οπότε του πρότεινα να είναι υποψήφιος για θέση λέκτορα της κλινικής με γνωστικό αντικείμενο Παθολογία – Διαβητολογία, θέση την οποία και επαξίως κατέλαβε τον Δεκέμβριο του 2008.

Τον Μάρτιο του 2014 εκλέχθηκε ομοφώνως επίκουρος καθηγητής.

Συμμετείχε ως εκπαιδευόμενος στο 7ο Εξαμηνιαίο Εισαγωγικό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Εκπαιδευτών μελών ΔΕΠ Ακαδημαϊκού έτους 2006-2007, αλλά και σε πλήθος εκπαιδευτικών σεμιναρίων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, άλλοτε ως εκπαιδευόμενος και άλλοτε ως εκπαιδευτής. Συμμετείχε ως εκπαιδευτής στα μαθήματα Παθολογίας στο αμφιθέατρο, σε φροντιστήρια και σε θαλάμους ασθενών, καθώς και σε δυο επιλεγόμενα μαθήματα. Επίσης δίδαξε και στους οδοντιάτρους που εκπαίδευε στην Παθολογία η Α' Προπ. Παθολογική Κλινική. Εκπόνησε πολλές επιστημονικές εργασίες και έκανε ανακοινώσεις και ομιλίες σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια. Ήταν άριστος ομι-

λητής που προετοιμάζε με τελειομανία τα μαθήματα και τις ομιλίες του. Ως στενός συνεργάτης του κ. Τρ. Διδάγγελου είχε την ευθύνη για ορισμένες ημέρες λειτουργίας του Διαβητολογικού Ιατρείου και νυν Διαβητολογικού Κέντρου της Α' Προπ. Παθολογικής Κλινικής. Υπήρξε ένας άριστα εκπαιδευμένος κλινικός γιατρός. Άλλωστε ως κλινικό γιατρό ήθελε να τον θεωρούν όλοι οι συνάδελφοί του.

Ιδιαίτερα επιστημονικά του ενδιαφέροντα υπήρξαν η διαβητική νεφροπάθεια και η θεραπευτική αντιμετώπιση του σακχαρώδους διαβήτη τύπου 2 και διακρίθηκε στον τομέα αυτό με τη δημοσίευση εργασιών του στα εγκυρότερα διεθνή διαβητολογικά περιοδικά, όπως το ευρωπαϊκό *Diabetologia* και το αμερικανικό *Diabetes Care*.

Συνέβαλε ως επιβλέπων στην εκπόνηση τριών διδακτορικών διατριβών και δυο μεταπτυχιακών μελετών. Του πρότεινα να συμμετάσχει σε ορισμένα κεφάλαια του βιβλίου μου *Διαβητολογία* και ανταποκρίθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Συμμετείχε ως σύμβουλος στο διοικητικό συμβούλιο της ΔΕΒΕ και συνέβαλε στην οργάνωση συνεδρίων της και σεμιναρίων. Υπήρξε επίσης εξαιρετος κριτής των υπό δημοσίευση μελετών στο περιοδικό *Ελληνικά Διαβητολογικά Χρονικά*.

Συμπερασματικά:

Ο Φώτης Ηλιάδης υπήρξε μια θαυμαστά δομημένη προσωπικότητα ως άνθρωπος και ως ιατρός. Διέθετε άριστο τρόπο προσέγγισης των ασθενών, υπήρξε συμπαραστάτης των ειδικευομένων στο τίτάνιο έργο της διεκπεραίωσης των γενικών εφημεριών και της καθημερινής ρουτίνας και είχε άριστο ήθος που ακτινοβολούσε και διαχεόταν στο περιβάλλον του.

Ο Φώτης είχε λαμπρές προοπτικές επιστημονικής εξέλιξης και θα τον ήθελα για γιατρό μου αν ήμουν άρρωστος.

Δυστυχώς βάσκανη μοίρα μάς τον στέρησε και είναι βέβαιο ότι θα λείπει στους συναδέλφους του, στη ΔΕΒΕ, στην κλινική που εργαζόταν, στην Ιατρική σχολή, στους φοιτητές, στους ασθενείς του και φυσικά στην οικογένειά του. Ο μονάκριβος γιος του ας τον έχει ως υπόδειγμα και υψηλό ιδανικό και ας απαλύνει με την αγάπη του τη θλίψη της πενθούσας μητέρας του.

ΔΗΜ. Θ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Μια νεκρολογία με λογοτεχνική μορφή

Για τον Φώτη Ηλιάδη

Στον απόηχο των Χριστουγέννων, το απόγευμα της 26ης Δεκεμβρίου, ένα ξαφνικό τηλεφώνημα έκανε μια ανεπανόρθωτη ρωγμή στον Χρόνο και στην Καρδιά. Εφιάλης ή Αλήθεια; Οριστικός επίλογος ή μια μάχη με ελπίδες διάσωσης; Στην απάντηση, τα λαμπιόνια του δέντρου αποσυνδέθηκαν και τα φώτα της γιορτής έγιναν σκοτάδια της ψυχής. Και τότε, το σκοτάδι έγινε το φόντο όπου πρόβαλε ένα **μοναδικό, αυθεντικό και αυτόφωτο αστέρι: ο Φώτης**. Ο ορισμός και η ενσάρκωση του Φωτός. Το Ανέσπερο Φως της Γνώσης, του Πνεύματος, του Ήθους, της Αγάπης, της Σεμνότητας, της Αξιοπρέπειας, της Ακεραιότητας και της Προσφοράς χωρίς ιδιοτέλεια, φιλοδοξία, ματαιοδοξία ή προσδοκία προβολής και ανταμοιβής. Το σκοτάδι της Θλίψης μας φωτίζεται από το μοναδικά καθαρό και διάφανο βλέμμα του, το πηγαίο χαμόγελό του και την ανυπόκριτη ευγένεια της μορφής και της ψυχής του. Δάσκαλος με ήθος, χωρίς ύφος. Με βαθύτατη και ευρυγώνια γνώση. Με εξαιρετική μεταδοτικότητα και με ταλέντο στην αναζήτηση της ουσίας, στην ανάπτυξη κριτικής σκέψης και στην καλλιέργεια της ευφυΐας, κλινικής και συναισθηματικής. Με δωρικό, μεστό και άμεσο λόγο. Με πολύτιμο περιεχόμενο και λιτό περιτύλιγμα. Η έμπρακτη Διδαχή της Ιατρικής Δεοντολογίας με ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό και κοινωνική ευαισθησία.

Η ενσάρκωση του ιδανικού. Ένας χαρισματικός ανώνυμος ήρωας ζυμωμένος με τη μαγιά της ανθρωπιάς και των ευγενικών προθέσεων στο ρεαλιστικό σκηνικό των καθημερινών αντιξοοτήτων.

Ένας γενναίωδρος χορηγός Χρόνου κι Ενέργειας. Ένας γενναίος υπερασπιστής της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και των δικαιωμάτων των ασθενών, ακόμη και υπό ακραίες συνθήκες εργασίας ή εφημερίας...

Με αξιοθαύμαστη διαγνωστική οξυδέρκεια και ακατανίκητο θεραπευτικό ζήλο.

Μια νησίδα από χρυσάφι μέσα στον ωκεανό των επίχρυσων επιπλεόντων φελλών...

Η πορεία του Φώτη ήταν ευθεία, αθόρυβη, χωρίς ελιγμούς. Ο μοναχικός και μοναδικός δρόμος της περήφανης αυτάρκειας. Όμως, το οδοιπορικό της προσφοράς και της επιστημονικής διάκρισης διακόπηκε αναπάντεχα από την απογείωση για την πατρίδα του ασυννέφιαστου Ουρανού και των Αγγέλων. Αναχώρησε Νέος, Ωραίος, Ακέραιος, Αυθε-

ντικός, Ασυμβίβαστος, Αδιαμφισβήτητος Νικητής υπεράνω κρίσεων και συγκρίσεων. Όσα δε χώρεσαν οι συνταγές, έμειναν στο άσβεστο γέλιο ενός Αιώνιου Έφηβου. Όσα δε χώρεσαν οι συνταγές, έγιναν κείμενα σιωπής που αναζητούν μετάφραση από αναγνώστες με καθαρή ψυχή και οπτική, ανθεκτικούς στην Αλήθεια. Εμείς που αξιωθήκαμε με τη φιλία του Φώτη, δηλώνουμε φανατικό αναγνωστικό κοινό της ψυχής του. Ο ουρανός μας διατηρεί την αύρα, το χρώμα και τη σπίθα του μυαλού και της ματιάς του. Τα αισθήματα και οι

αναμνήσεις μας δε θα ξεθωριάσουν με τον χρόνο. Ο Φώτης είναι Πρότυπο, Ιδανικό και Έμπνευση. Η ζωντανή και ανεξάντλητη πρόκληση και πρόσκληση για δημιουργικούς απολογισμούς και προβληματισμούς γύρω από τη ροή και τη διαχείριση του Χρόνου, των επίγειων και των αιώνιων. Στη μνήμη του Φώτη, ας υπερασπιστούμε μαχητικά τις αξίες και τα όνειρά μας και ας ξαναγράψουμε με έμπνευση καλύτερα σενάρια για τη ζωή μας...

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΡΧΑΝΙΩΤΑΚΗ

Φώτης Ηλιάδης

